Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0031

(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Datum uitspraak	12 januari 2026
Klacht van	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Klantonderzoek bank. Wwft. Beëindiging bancaire relatie. Registratie persoonsgegevens. Gebeurtenissenadministratie. IVR. De consument heeft zich beklaagd over de besluiten van de bank om de bankrelatie met hem op te zeggen en om de gegevens van de consument op te nemen in het interne register van de bank. Hij heeft gevorderd dat de bank haar besluit om de relatie te beëindigen intrekt; de interne registratie blijvend verwijdert; een eventuele melding bij FIU corrigeert en een schadevergoeding betaalt. De bank heeft zich hiertegen verweerd. Over de vordering ten aanzien van het betalen van een schade-vergoeding hebben partijen overeenstemming bereikt. De overige vorderingen zijn door de commissie afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument; 5) de dupliek van de bank en 6) de tijdens de hoorzitting door de consument ingebrachte pleitnota.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 13 november 2025. Op de hoorzitting was de consument aanwezig. Namens de bank waren aanwezig mr. [naam 1], Legal expert en [naam 2], Legal expert.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield een betaalrekening aan bij de bank. Daarnaast hield hij meerdere spaarrekeningen aan bij diverse andere banken.

In de periode van 8 augustus 2022 tot en met 3 juni 2024 heeft de consument een totaalbedrag van € 428.350,- contant gestort op zijn betaalrekening bij de bank.

2.2 De bank heeft klantonderzoek gedaan en de consument verschillende keren vragen gesteld over de herkomst en achtergrond van de gelden van de contante stortingen. De consument heeft op de vragen van de bank gereageerd.

2.3 Bij brief van 1 augustus 2024 heeft de bank de consument bericht dat zij het klantonderzoek niet met succes kan afronden omdat zij de herkomst van de contant gestorte gelden niet heeft kunnen verifiëren en de legitimiteit daarvan niet heeft kunnen vaststellen. Er is geen sluitende verklaring gegeven over de herkomst van de EUR 428.350,- aan contant gestorte gelden. De bank heeft om die reden de beëindiging van de klantrelatie per 1 november 2024 aangezegd.

2.4 Daarnaast heeft de bank de persoonsgegevens van de consument per die datum geregistreerd in haar Gebeurtenissenadministratie en haar Interne Verwijzingsregister (IVR), aanvankelijk voor de duur van 7 jaar, op de grond dat de bank het klantonderzoek niet succesvol heeft kunnen afronden.

2.5 De consument heeft op 7 januari 2025 een klacht ingediend bij de bank. Per brief van 5 maart 2025 heeft de bank aangegeven dat zij nog een keer bereid is om aan te geven op welke vragen zij nog geen antwoord heeft en welke punten zij nog met stukken onderbouwd wenst te zien. Nadat de consument de informatie en bewijsstukken heeft verstrekt, zal de bank haar eerder genomen besluit heroverwegen.

2.6 De bank heeft vervolgens verzuimd om de consument binnen zes weken te berichten welke informatie en bewijsstukken zij van de consument wilde hebben. De bank heeft ook niet gereageerd op e-mailberichten van de consument waarin hij vroeg naar de voortgang en om opheldering. De consument heeft uiteindelijk een klacht ingediend bij Kifid.

2.7 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument op 5 maart 2025 (tijdelijk) verwijderd uit de Gebeurtenissenadministratie en het IVR in afwachting van de uitkomst van de verdere procedure. Ook heeft zij de beslissing om de betaalrekening te beëindigen opgeschort voor de duur van de procedure bij Kifid.

De klacht en vordering van de consument

2.8 De consument beklaagt zich over het voornemen van de bank om de bankrelatie te beëindigen en (het voornemen) om zijn persoonsgegevens (opnieuw) op te nemen in het IVR. De consument vordert dat de bank haar besluit om de relatie te beëindigen intrekt, zijn persoonsgegevens niet opnieuw registreert in haar interne registers op basis van deze grondslag en een eventuele melding bij de Financiële inlichtingen eenheid (FIU) corrigeert.

Tijdens de hoorzitting bij de commissie hebben partijen overeenstemming bereikt over de andere vordering van de consument tot betaling van een schadevergoeding door de bank voor de aan de procedure bestede tijd en de kosten voor de betaalrekening. Deze klacht is hiermee komen te vervallen.

2.9 Ter onderbouwing van zijn klacht voert de consument, kort weergegeven, het volgende aan. De consument is vermogend en houdt verschillende (spaar)rekeningen aan bij diverse banken. In het verleden heeft hij van zijn betaalrekening bij de bank contant geld opgenomen en daarmee sieraden voor persoonlijk gebruik gekocht. Na verloop van tijd heeft hij de sieraden verkocht aan mensen uit zijn gemeenschap en de opbrengst weer op de betaalrekening bij de bank gestort. Dit heeft bij de bank tot het klantonderzoek geleid. De consument heeft de vragen van de bank naar eer en geweten beantwoord en meegewerkt aan het onderzoek. Het is voor hem onnavolgbaar dat een en ander ertoe heeft geleid dat de bank haar vertrouwen in hem als klant heeft opgezegd. Ook is het klantonderzoek slordig en chaotisch verlopen waarbij de bank onnodig privacygevoelige informatie heeft opgevraagd over hemzelf en over derden.

2.10 De gemeenschap van de consument kent vanuit zijn cultuur bepaalde gebruiken. Binnen zijn gemeenschap gaat men informeel en op basis van vertrouwen met elkaar om. Binnen die kring heeft hij handgemaakte sieraden gekocht en verkocht met gebruik van contant geld, op basis van mondelinge afspraken en zonder gebruik van nota's of andere bewijzen. Er is dus geen schriftelijke vastlegging. Hij kan de aan- en verkopen daarom niet onderbouwen met stukken. Ook zijn de kopers en verkopers niet bereid een verklaring af te geven.

Het verweer van de bank

2.11 De bank voert, kort weergegeven, de volgende verweren.

2.12 De verplichting voor de bank tot het verrichten van klantonderzoek vloeit voort uit artikel 3 lid 2 sub d van de Wet ter voorkoming van witwassen en financiering van terrorisme (Wwft). Zo onderzoekt de bank de herkomst van de geldstromen die ten grondslag liggen aan de transacties die over de rekening(en) bij de bank gaan.

2.13 De bank heeft in de periode tussen september 2023 en juli 2024 klantonderzoek naar de consument verricht. Dit onderzoek was erop gericht om informatie te krijgen over de opvallende hoeveelheid stortingen van contant geld van de consument op zijn betaalrekening. De bank heeft vastgesteld dat een dermate hoog bedrag aan contante stortingen niet direct passend is voor een consument. Daarnaast brengt een dermate hoog bedrag aan contante stortingen in een relatief korte onderzoeksperiode een potentieel integriteitsrisico met zich mee, aangezien uit onderzoek blijkt dat contant geld bij witwassen of terrorismefinanciering een belangrijke rol kan spelen. De voornaamste reden hiervoor is dat contant geld moeilijk traceerbaar en daarom aantrekkelijk is om de herkomst van crimineel vermogen te verhullen.

2.14 De consument heeft verklaard dat hij met contant opgenomen spaargelden van zijn bankrekeningen sieraden heeft gekocht voor persoonlijke doeleinden, deze vervolgens weer heeft verkocht en de opbrengsten op zijn betaalrekening bij de bank heeft gestort. Hij heeft echter geen nadere informatie en/of documentatie over de aan- en verkoop van de sieraden. De bank heeft dan ook onvoldoende inzicht gekregen in de herkomst van die stortingen en zij heeft haar klantonderzoek niet succesvol kunnen afronden. Op grond van artikel 5 lid 3 Wwft is de bank verplicht om de bankrelatie te beëindigen omdat er sprake is van een voor de bank onacceptabel risico ten aanzien van de herkomst van de gelden.

2.15 De bevoegdheid tot opzegging van de bankrelatie staat in artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden. De bank heeft daarbij initieel een opzegtermijn van drie maanden gehanteerd. Vervolgens is de beëindiging opgeschort in afwachting van de uitkomst van de procedure.

2.16 De bank had ook de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR geregistreerd op basis van de Gedragscode verwerking persoonsgegevens financiële instellingen en binnen de toetsingskaders van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG). Op 5 maart 2025 heeft de bank de registratie verwijderd en het besluit om de persoonsgegevens van de consument te registreren opgeschort in het kader van het heropenen van het klantonderzoek.

2.17 De bank heeft tijdens de hoorzitting toegelicht dat als er een FIU-melding is gedaan de grondslag daarvan is: het niet kunnen mitigeren van de integriteitsrisico's door de bank omdat zij het klantonderzoek niet succesvol heeft kunnen afronden. De bank kan verder geen informatie geven over een eventuele FIU-melding.

2.18 De bank erkent wel dat zij is tekortgeschoten in haar communicatie en informatieverstrekking richting de consument. Ook heeft de bank steken laten vallen tijdens het klantonderzoek en de interne klachtbehandeling. Twee dossierbehandelaars zijn achterelkaar ziek geworden en de overdracht is niet goed gegaan. De bank heeft hiervoor haar excuses gemaakt richting de consument en alsnog haar werkwijze toegelicht en vragen van de consument beantwoord.

3. De beoordeling

3.1 De commissie moet beoordelen of de bank de relatie met de consument op juiste gronden heeft opgezegd, of zij de persoonsgegevens van de consument mag registreren in haar interne registers en of een eventuele melding aan de FIU moet worden gecorrigeerd.

De beëindiging van de bankrelatie

3.2 De commissie overweegt dat de bank op basis van de Wwft een klantonderzoek dient te verrichten. Dit klantonderzoek omvat zo nodig een onderzoek naar de bron van de middelen die bij een transactie gebruikt worden (artikel 3 lid 2 onder d Wwft).

Indien de bank het klantonderzoek niet of onvoldoende kan uitvoeren, is zij verplicht de bancaire relatie te beëindigen (artikel 5 lid 3 Wwft). In artikel 33 lid 3 Wwft staat vervolgens dat een instelling (in dit geval de bank) de via het klantonderzoek verkregen gegevens op toegankelijke wijze gedurende vijf jaar na het tijdstip van het beëindigen van de relatie of gedurende vijf jaar na het uitvoeren van de desbetreffende transactie, dient te bewaren.

3.3 De commissie is van oordeel dat de door de bank aangezegde beëindiging van de relatie niet op lichtzinnige wijze tot stand is gekomen. De bank heeft de consument voldoende in de gelegenheid gesteld om helderheid te verschaffen over de contante stortingen. De consument heeft die helderheid onvoldoende verschaft. De commissie overweegt dat de bank onzorgvuldig heeft gehandeld jegens de consument door haar toezegging in de brief van 5 maart 2025 niet na te komen (zie overweging 2.18). Anderzijds is gebleken, en door de consument tijdens de zitting bevestigd, dat hij geen stukken kan overleggen om de herkomst van de op zijn bankrekening contant gestorte gelden te onderbouwen (zie overweging 2.10). Gelet hierop kan de commissie de stelling van de bank over de beëindiging van de relatie volgen. Het is voor de bank een onaanvaardbaar risico dat zij de herkomst van de contante stortingen van de consument van totaal € 428.350,- binnen twee jaar niet kan vaststellen. Op grond van haar Wwft-verplichtingen was het de bank daarom toegestaan de bancaire relatie met de consument te beëindigen gelet op artikel 5 lid 3 Wwft en op grond van haar opzeggingsbevoegdheid in artikel 35 ABV. Daarbij is niet gesteld of gebleken dat de bank naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar heeft gehandeld.

De registratie van de persoonsgegevens

3.4 De commissie overweegt dat het IVR samen met de Gebeurtenissenadministratie het interne waarschuwingssysteem vormt van de bank en de groep financiële ondernemingen waar de bank deel van uitmaakt. In de Gebeurtenissenadministratie staan persoonsgegevens opgenomen die daarin zijn verwerkt in het belang van de veiligheid en integriteit van de financiële onderneming. Het gaat om gegevens die 'speciale aandacht' behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de afdeling veiligheidszaken van de bank. Aan de Gebeurtenissenadministratie is het IVR gekoppeld. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die betrokken was bij een 'gebeurtenis'. Vanwege deze koppeling vat de commissie de klacht van de consument zo op dat deze ziet op zowel de Gebeurtenissenadministratie als het IVR.

3.5 Deze registratie van de persoonsgegevens door de bank is aan te merken als een verwerking van persoonsgegevens waarop de AVG van toepassing is. Daarbij moet beoordeeld worden of: 1) de registratie van de persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR noodzakelijk is voor de behartiging van een gerechtvaardigd belang van de bank (artikel 6 lid 1 onder f AVG) en 2) of het beginsel van opslagbeperking van artikel 5 lid 1 sub e AVG in acht is genomen.

3.6 Hiervóór heeft de commissie al overwogen dat de door de bank gevraagde informatie over de transacties op de betaalrekening noodzakelijk was voor het klantonderzoek, waartoe zij op basis van de Wwft verplicht was. De consument heeft echter onvoldoende informatie verstrekt om de bank duidelijkheid te geven over de betreffende transacties, dan wel de zorgen van de bank ten aanzien van het risico op witwassen of financieren van terrorisme, weg te nemen. Hierdoor heeft de bank het klantonderzoek niet kunnen afronden. Het feit dat de bank het klantonderzoek niet heeft kunnen afronden is een omstandigheid die 'speciale aandacht' behoeft, omdat deze omstandigheid van belang is voor de veiligheid en integriteit van de bank. Daarbij heeft de bank aangevoerd dat de registratie enkel intern is. Op deze manier kan de bank haar organisatie waarschuwen voor de gebeurtenis als de consument een nieuw product zou aanvragen bij de bank binnen de registratietermijn. Naar het oordeel van de commissie had en heeft de bank een gerechtvaardigd belang bij de registratie.

3.7 Ten aanzien van het tweede vereiste – dat van de proportionaliteit – geldt dat in artikel 5 lid 1 onder e AVG is bepaald dat persoonsgegevens niet langer mogen worden bewaard dan voor het doeleinde van de verwerking noodzakelijk is rekening houdende met het beginsel van opslagbeperking (de zogenoemde opslagbeperking of bewaartermijn). De bank heeft bij brief van 1 augustus 2024 aan de consument medegedeeld dat zijn persoonsgegevens voor de duur van zeven jaar zouden worden opgenomen in het IVR. Bij dupliek heeft de bank een registratieduur van vijf jaar verdedigd. De commissie gaat voor haar beoordeling uit van deze laatste stukken van de bank en oordeelt dat de registratieduur van vijf jaar niet disproportioneel is. Zij oordeelt hiermee in lijn met eerdere uitspraken over de registratie-duur bij op grond van het Wwft-klantonderzoek verkregen gegevens.[1] De commissie merkt wel op dat bij het (opnieuw) plaatsen van de registratie door de bank in de interne registers, met betrekking tot de feiten en gebeurtenissen in deze klacht, zij de 5-jaarstermijn moet rekenen vanaf het moment van de eerste opname van de registratie, dus vanaf 1 augustus 2024.

Melding bij FIU

3.8 De consument vordert dat de bank haar melding aan FIU ongedaan maakt, omdat hij door die melding in zijn goede naam en eer wordt aangetast. De bank heeft tijdens de hoorzitting toegelicht dat zij geen informatie mag geven over een eventuele FIU melding. De commissie volgt deze stelling van de bank en oordeelt dat de bank ten aanzien van de (al dan niet) aan de FIU verstrekte informatie een beroep kan doen op haar geheimhoudings-plicht (artikel 23 Wwft). Het is de commissie niet gebleken van een grondslag om de bank te veroordelen tot het herroeping van een eventuele FIU-melding.

[1] Zie GC Kifid 2025-0396 en 2025-0990, te vinden op www.kifid.nl onder Kennis en Uitspraken.

Conclusie

3.9 De commissie is van oordeel dat de bank op juiste gronden de beëindiging van de bank-relatie heeft aangezegd. Ook mag zij de persoonsgegevens van de consument opnemen in haar interne registers. Voorts heeft de bank zich mogen beroepen op haar geheimhoudings-plicht ten aanzien van een eventuele FIU-melding. De vorderingen van de consument zullen daarom worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen van de consument af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft)

Artikel 3

1. Een instelling verricht ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme cliëntenonderzoek.
2. Het cliëntenonderzoek stelt de instelling in staat om: (...)
d. een voortdurende controle op de zakelijke relatie en de tijdens de duur van deze relatie verrichte transacties uit te oefenen, teneinde te verzekeren dat deze overeenkomen met de kennis die de instelling heeft van de cliënt en diens risicoprofiel, met zo nodig een onderzoek naar de bron van de middelen die bij de zakelijke relatie of de transactie gebruikt worden; (...)
5. Een instelling verricht het cliëntenonderzoek in de volgende gevallen:
a. indien zij in of vanuit Nederland een zakelijke relatie aangaat;
b. indien zij in of vanuit Nederland een incidentele transactie verricht ten behoeve van de cliënt van ten minste € 15.000, of twee of meer transacties waartussen een verband bestaat met een gezamenlijke waarde van ten minste € 15.000;
c. indien er indicaties zijn dat de cliënt betrokken is bij witwassen of financieren van terrorisme;
d. indien zij twijfelt aan de juistheid of volledigheid van eerder verkregen gegevens van de cliënt;
e. indien het risico van betrokkenheid van een bestaande cliënt bij witwassen of financieren van terrorisme daartoe aanleiding geeft;
f. indien er, gelet op de staat waarin een cliënt woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft, een verhoogd risico op witwassen of financieren van terrorisme bestaat;
g. indien zij in of vanuit Nederland een incidentele transactie verricht ten behoeve van de cliënt of de trust, inhoudende een geldovermaking als bedoeld in artikel 3, negende lid, van de verordening betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie, ten bedrage van ten minste € 1.000.

Artikel 5

(...)
3. Indien een instelling met betrekking tot een zakelijke relatie niet kan voldoen aan artikel 3, eerste tot en met vierde en veertiende lid, onderdeel a, beëindigt de instelling die zakelijke relatie.

Artikel 23

1. Een instelling en de personen die werkzaam zijn voor een instelling zijn, behoudens voor zover uit deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit, verplicht tot geheimhouding jegens een ieder van:
a. een melding ingevolge artikel 16 door die instelling;
b. nadere inlichtingen verstrekt ingevolge artikel 17 door die instelling;
c. het gegeven dat een melding of verstrekking aanleiding heeft gegeven tot een onderzoek naar witwassen van geld of financieren van terrorisme of dat het voornemen bestaat een dergelijk onderzoek te verrichten;
d. overleg over de naleving van artikel 16 met betrekking tot een transactie.
2 De instelling die ingevolge artikel 13, onderdeel c, gegevens of inlichtingen verkrijgt, is verplicht tot geheimhouding daarvan.
3 Een instelling kan de rechten, bedoeld in artikel 15 van de Algemene verordening gegevensbescherming, buiten toepassing laten voor zover zulks noodzakelijk en evenredig is ter naleving van het bepaalde in het eerste en tweede lid.

Artikel 33
(...)
3. Een instelling bewaart de in het eerste en tweede lid bedoelde gegevens op toegankelijke wijze gedurende vijf jaar na het tijdstip van het beëindigen van de zakelijke relatie of gedurende vijf jaar na het uitvoeren van de desbetreffende transactie.

Artikel 34
1. Een instelling die op grond van artikel 16, eerste lid, een verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transactie heeft gemeld, legt op opvraagbare wijze de volgende gegevens vast:
a. alle gegevens, bedoeld in artikel 16, tweede lid, die noodzakelijk zijn om de desbetreffende transactie te kunnen reconstrueren;
b. een afschrift van de melding, bedoeld in artikel 16, eerste lid, alsmede de daarbij verstrekte informatie en gegevens;
c. het bericht van de Financiële inlichtingen eenheid van ontvangst van deze melding, als bedoeld in artikel 13, onderdeel c.
2. Een instelling bewaart de in het eerste lid bedoelde gegevens op toegankelijke wijze gedurende vijf jaar na het tijdstip van het doen van de melding, respectievelijk het tijdstip van de ontvangst van het bericht van de Financiële inlichtingen eenheid.

Artikel 34a
(...)
3. Een instelling vernietigt de persoonsgegevens die zij uit hoofde van deze wet heeft verkregen onmiddellijk na het verstrijken van de termijn, bedoeld in artikel 33, derde lid, en 34, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 5 Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens
1. Persoonsgegevens moeten:
a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie");
b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding");
c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking");
d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid");

e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking");

f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid"). 2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht").

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: (...)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.